

зв'язок. Його прикладами слід визнавати погрозу: розголосити відомості, які особа бажає зберегти в таємниці, але які немає підстав визнавати такими, що ганьблять її чи близьких родичів; розголосити відомості, які ганьблять особу, яка є близькою для потерпілого, але не є його близьким родичем; знищити, пошкодити або вилучити майно близької особи, яка не перебуває з потерпілим у родинних відносинах; обмежити свободу пересування; відмовити у працевлаштуванні та інші випадки, що не охоплюються диспозиціями ч. 2 і ч. 3 ст. 154 КК.

Одержано 09.04.2019

УДК 796.323.2(477)

Максим Володимирович ГАДЗАН,

курсант групи Ф2-302 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Казначеева Д. В.

ДО ПИТАННЯ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ

Питання легалізація вогнепальної зброї в Україні сприймається дуже гостро. Одним із способів самозахисту, є легалізація вогнепальної зброї для громадян. За останній час в Україні збільшилась кількість злочинів пов'язаних саме із застосуванням вогнепальної зброї, що є наслідком нестабільних політичної, економічної ситуаціями та бойовими діями на окупованих територіях держави, але не дивлячись на ці проблеми соціологічні дослідження показують що у період 2016–2019 років значно підвищилась свідомість громадян. Люди бажають відчувати себе у безпеці мати право та можливість захистити себе і свою сім'ю, приватну власність.

В Україні з моменту прийняття незалежності, особливо в тяжкі роки для становлення Української державності вчинялись спроби щодо лібералізації законодавства яке регулює право громадян на зброю, але це не призвело до змін у нормативно правовій базі. За весь час наукові і політичні діячі робили спроби через суб'єктів законодавчої ініціативи подати законопроекти на розгляд до Верховної ради України, але жоден з них так і не було прийнято оскільки дуже вагомий опір чинить вся система Міністерства внутрішніх справ тому що навіть законодавче регулювання дозволеної в Україні гладкоствольної та нарізної мисливської зброї відсутнє на належному рівні. Держава має тільки певні інструкції, накази та порядки, які є підзаконними нормативними актами. Питання необхідності надання громадянам вільного доступу до володіння зброєю є досі не дослідженим, думки науковців, а саме П. Л. Фріса, П. М. Мітрухова, С. М. Шуміленко, А. М. Колосок не є однозначними з цього приводу оскільки вони не висловлюють конкретного ставлення до цього питання а тільки наводять аргументи «за» і «проти».

Згідно статистичних даних, після того як петиція про Легалізацію вогнепальної зброї набрала необхідну кількість голосів до розгляду на порталі Офіційного інтернет-представництва Президента України думки громадян розділились, і за легалізацію вогнепальної зброї виступали всього 11 % населення, а відповідно проти були більше 80 %.

Проаналізувавши стан готовності і необхідності запровадження реформи у сфері збройної політики держави можна зрозуміти, що в Україні це призведе в більший мірі до негативних наслідків, ніж до позитивних. Так до негативних наслідків які проявляться після прийняття таких владних рішень доцільно віднести:

- збільшення кількості вбивств та самогубств від вогнепальної зброї, тому що навіть сама думка що у людини є пістолет на психологічному рівні вже впливає на її поведінку та відношення до оточуючих, робить її більш агресивною та самовпевненою;

- збільшення кількості осіб, засуджених за перевищення меж необхідної оборони, тому що звичайні громадяни не орієнтуються у межах та рамках кримінального законодавства що дуже тонко виділяє поняття необхідної оборони;

- збільшення випадків використання зброї при вчиненні інших злочинів, які виникають умисно або спонтанно на підставі алкогольного наркотичного сп'яніння або психологічного впливу на свідомість людини;

- створення небезпеки для поліції та інших органів виконавчої влади при затриманні злочинців, оскільки навіть після реформи поліції 70 % поліцейських не готові протистояти збройній агресії в умовах вулиці;

- зброя потрапить до рук злочинців, торговців зброєю і породить собою тіньовий ринок зброї яка буде оформлена через корумповані схеми;

- значно зросте кількість мітингів акцій демонстрацій які будуть переходити у збройні сутички, а відповідно і кількість постраждалих зростатиме;

- До позитивних аргументів легалізації коротко ствольної вогнепальної зброї можливо віднести:

- наповнення державного бюджету за рахунок осіб які бажають придбати зброю, розробка нової формули оподаткування для власників вогнепальної зброї;

- більш безпечне перебування вдома, особливо коли є цінне майно на яке можуть посягнути злочинці;

- морально-психологічний тиск на осіб які готують або мають намір вчинення злочину;

- здатність поліції більш швидко розслідувати злочини пов'язані із застосуванням вогнепальної зброї;

- прозора система очистки так званих «сірих» стволів які потрапили до рук громадян випадково.

Вільний доступ громадян до зброї може теоретично зменшити кількість злочинів, але тільки певної категорії, і як показує міжнародна практика збільшується кількість потерпілих від конкретних злочинів, і такі зміни на законодавчому рівні, коли населення масово не готове тримати у себе вогнепальну

зброю, може привести до великого кровопролиття, ускладнить роботу правоохоронних органів, створить страх та бажання самозахисту у пересічних громадян.

Одержано 14.04.2019

УДК 343.58

Вікторія Олександрівна ГЛУХЕНЬКА,

курсант групи Ф2-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Фіалка М. І.

ДО ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬНОЇ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Тваринний світ є одним з компонентів навколишнього природного середовища, національним багатством України, джерелом духовного та естетичного збагачення і виховання людей, об'єктом наукових досліджень, а також важливою базою для одержання промислової і лікарської сировини, харчових продуктів та інших матеріальних цінностей. Актуальність цієї проблеми полягає у тому, що кількість правопорушень, від яких потерпають тварини, стрімко зростає. Це свідчить про падіння принципів моральності по відношенню до братів наших менших, а також визначає схильність людей до проявів агресії. Однією з проблем, що нависли над нашим суспільством, є те, що люди своїми руками вбивають і катують братів наших менших, а вони є, перш за все, багатством України, її окрасою і гордістю, адже деякі з них є нашими символами і проживають виключно на території нашої Батьківщини. За останні 50 років, через людську діяльність, чисельність диких тварин та птахів скоротилося на 30 %, а щороку ця цифра зростає на 1 %. Проте, варто пам'ятати, що тваринний світ є одним з найуразливіших компонентів навколишнього природного середовища і виконує у життєдіяльності людини та розвитку суспільства важливі функції.

Небезпека даного злочину полягає в жорсткому поводженні з тваринами, знущання над якими формує у громадян, особливо у підлітків, почуття байдужості до страждань живих істот, що призводить до агресії, насилля, прояву вандалізму. Як показують кримінологічні дослідження, багато осіб, які у малолітньому або неповнолітньому віці неодноразово знущалися, били або безпідставно вбивали тварин, надалі вчиняли злочини, пов'язані з насильством.

Український дослідник Р. В. Вереша зазначає, що якщо умовно поділити злочини проти суспільної моральності, то такий злочин як жорстоке поводження з тваринами можна віднести до посягання на основні моральні принципи і цінності у сфері духовного і культурного життя суспільства.

Небезпечність діяння передбаченого даною статтею полягає в тому, що воно ставить під загрозу життя тварини та істотно ударяє по моральності суспільству. Це свідчить про падіння принципів моральності по відношенню до